

fik 5 Alderstillæg i Løbet af 20 Aar i Stedet for som hidtil 4. Det kostede Staten 60,000 Kr. I Fjor blev Sygedagenes Antal nedsat fra 14 til 7, og i Aar forelaas der en Huslejogodtgørelse for en Del Bude, som bo i Byerne. Det koster Staten 46,000 Kr. i alt. Hele Udgiften til Lønningsforbedring for Landpostbudene i de sidste 5 Aar udgør noget over $\frac{1}{2}$ Million Kroner.

Men for deres Pensionsforhold er der hidtil intet gjort, som kunde gavne dem, i alt Fald ikke inden 1ste Januar 1907. De røde Bude, som man kalder dem, fik deres Pension ordnet ved Lov af 16. Marts 1900 § 2, og Underofficerer og andre Bestillingsmænd have jo ligeledes faaet deres Pensionsforhold ordnede efter de samme Regler, saaledes at efter mindst 10 Aars Tjeneste og 35 Aars Alder begynder deres Pensionsret at løbe, ganske paa samme Maade som enhver Embedsmands Pensionsret efter Pensionsloven af 1851. Vel blev der allerede i Postvæsenets Lønningslov af 12. April 1889 indsat en Bestemmelse, hvorefter Landpostbudene kunne danne sig en Alderdomsunderstøttelsesforening, og naar de selv tilskyde 5 pCt. af deres Lønning, skulde Staten tilskyde andre 5 pCt. Men den kom først i Orden saa sent, at de først i 1907 kunne faa Understøttelse af denne Kasse. Men af de ca. 3,300 Landpostbude, vi have, er ikke mere end Halvdelen med i denne Forening. Landpostbudene have derfor Gang efter Gang andraget om at faa samme Pensionering som de øvrige Bestillingsmænd, og det synes mig, at de i Grunden ogsaa kunne have Krav derpaa. Der er samlet en Kapital af 550,000 Kr. i denne Alderdomsunderstøttelsesfond, hvoraf Halvdelen altsaa egentlig tilhører Landpostbudene og Halvdelen Staten. Nu have de i deres Andragender tilbudt, at de gerne ville give Afkald paa dette Beløb til Fordel for en almindelig Pensionering, som andre Bestillingsmænd have. Men det vilde vist ikke være rigtigt, som den ærede foregaaende Indenrigsminister ogsaa udtalte under Finanslovens 1ste Behandling, fra Landpostbudene at tage denne Halvdel, de have tilbudt. Man maa hellere lade dem selv faa dem og saa anvende Renten af den anden Halvdel, som er Statens, til Pensionering. Landpostbudene have endvidere tilbudt fremdeles at tilskyde 5 pCt. af deres Lønning til Pensionering, og det betyder dog et Tilskud fra deres Side af 125,000 Kr. aarlig. Hvis man nu beregner, at det vil koste Staten 300,000 Kr. om

Aaret, saa bliver det dog kun 165,000 Kr. aarlig, Staten skal tilskyde, eller noget over $7\frac{1}{2}$ pCt. Staten er forpligtet til at tilskyde 5 pCt., og for saa vidt alle Landpostbude gaa ind i Foreningen, bliver det altsaa kun et $2\frac{1}{2}$ pCt. højere Beløb, end Staten for Tiden er forpligtet til at betale. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigt at gaa til en saadan Pensionering, og jeg vil henstille til den højtærede Minister at forelægge et Lovforslag derom. Jeg er sikker paa, at det vilde vække Glæde mellem vore Venner Landpostbudene, og det forekommer mig ogsaa, at de ærlig fortjene det. Vi slippe alligevel ikke fra Kravet om, at de faa samme Pensionering, som ikke alene Embedsmænd, men andre Bestillingsmænd og de røde Postbude have, og da Bekostningen ikke bliver større, end jeg har anført, forekommer det mig, at der ikke er noget særligt til Hinder for dette, og det forekommer mig ogsaa, at det vil være en smuk Begyndelse for vor højtærede ny Indenrigsminister at sætte sit Navn under en saadan Lov.

Jeg skal derefter gaa over til Post 26 i Betænkningen, Postvæsenets Ejendomme og Lokaler. Udvalget forbeholder sig sin Stilling til 3die Behandling med Hensyn til Postbygningerne i Gentofte og Silkeborg. Grunden til, at Udvalget har forbeholdt sig sin Stilling til de Postbygninger, jeg har nævnt, er alene den, at man synes, det er for kostbart at give 22,700 Kr. til Gentofte og 39,500 Kr. til Silkeborg. Man indstiller derfor til Ministeren, om der ikke kunde reduceres noget i disse Summer, opnaas nogen Besparelse. Man er jo kommen ind paa en vis Flothed saavel ved Post- som ved Jernbanebygninger. Disse blive derved ikke blot dyrere for Staten, men blive ogsaa uheldige for vedkommende Embedsmænd, hvis Lønninger egentlig ikke svare til saa store og kostbare Lejligheder, som jo skulle monteres paa tilsvarende Maade, opvarmes o. s. v. Jeg tror derfor, alle Parter staa sig bedre ved ikke at udvise saa stor Flothed, som man er kommen ind paa, med Hensyn til saadanne Bygninger.

Endelig skal jeg omtale et Samraad endnu med Hensyn til § 6, og det angaar Postanvisningers direkte Udbetaling fra Indleveringskontoret. Den nuværende Ordning er saaledes, at Postanvisninger for Kontrollens Skyld skulle passere et andet regnskabsførende Posthus, saa at direkte Udbetaling fra Indleveringskontoret ikke maa finde Sted. Det er egentlig generende